18/12/2019

Victor Opaschi apreciativ la adresa Preafericitului Părinte Daniel: Patriarh al unei Biserici pe deplin angajată în societate

Secretarul de stat pentru culte vorbit marţi la Patriarhie despre personalitatea Preafericitului Părinte Daniel pe care l-a numit un „ierarh pregătit să discearnă semnele vremii, provocările pe care societatea post-modernă le lansează”.

„Imaginea pe care ne-o oferă astăzi Preafericirea Sa este aceea a unui Patriarh al unei Biserici Ortodoxe pe deplin angajată în viaţa cetăţii, în mijlocul cetăţii, la locul care i se cuvine, pe de o parte, prin angajarea deplină a Bisericii în societate, iar pe de altă parte, prin dezvoltarea Parteneriatului cu statul român”.

Mesajul secretarului de stat pentru culte a fost prilejuit de onomastica Părintelui Patriarh Daniel şi a fost transmis în cadrul momentului festiv din Palatul Patriarhiei.

Mesaj integral:

17 decembrie 2019

A vorbi despre personalitatea şi activitatea Preafericitului Părinte Daniel – care încă din anul 1990, când urca în scaunul mitropolitan al Moldovei, era deja o personalitate formată, un ierarh pregătit să discearnă semnele vremii, provocările pe care societatea post-modernă le lansează – este pentru oricine un demers nu uşor.

Imaginea pe care ne-o oferă astăzi Preafericirea Sa este aceea a unui Patriarh al unei Biserici Ortodoxe pe deplin angajată în viaţa cetăţii, în mijlocul cetăţii, la locul care i se cuvine, pe de o parte, prin angajarea deplină a Bisericii în societate, iar pe de altă parte, prin dezvoltarea Parteneriatului cu statul român. Abia după Revoluția din Decembrie 1989 se poate vorbi cu adevărat de conturarea unei relații stat-culte în cheie democratică, centrată pe exercitarea liberă a credinţei religioase, autonomia cultelor şi consolidarea Parteneriatului dintre stat şi culte prin politici publice echilibrate şi coerente.

Încă de la făurirea României moderne, a exercitat o activitate de supraveghere şi control asupra Bisericii, timp de un secol, statul român a fost mai degrabă prudent faţă de Biserică, privând de multe ori Biserica atât de resursele sale materiale, cât şi de vocaţia ei de a se exprima şi manifesta în spaţiul public. Acum însă, putem spune că parteneriatul dintre stat şi culte nu are doar valoare democratică – fiind consecinţa logică şi directă a exercitării libertăţii religioase – ci şi profunde valenţe istorico-politice, prin faptul că regimul democratic de astăzi are datoria şi reuşeşte să vindece răni ale trecutului.

De-a lungul mandatului meu de secretar de stat pentru culte au fost multe episoade şi provocări pe care am reuşit să le depăşim consultându-ne cu Preafericirea Voastră. Menţionez aici doar iniţiativele care propuneau într-o formă sau alta retragerea sprijinului statului pentru susţinerea activităţilor cultelor sau impozitarea bisericii.

Secretariatul de Stat pentru Culte s-a implicat activ în dezbaterile publice, argumentând că Biserica plăteşte impozit la fel ca oricare altă organizaţie a societăţii civile şi că beneficiază de aceleaşi facilităţi fiscale ca şi acestea.

Publicarea rezultatelor cercetării pe care am realizat-o în anul 2015 referitoare la numărul lăcaşurilor de cult existente în ţară, cu sprijinul Preafericirii Voastre şi al celorlalte culte, a temperat dezbaterea publică referitoare la dimensiunea

patrimoniului bisericesc şi a arătat că în cadrul Bisericii Ortodoxe Române nevoia de noi lăcaşuri de cult corespunde întru-totul necesităţilor şi aspiraţiilor spirituale ale credincioşilor ortodocşi.

Tot în consultare permanentă cu Preafericirea Voastră, am reuşit să punem în practică politici echilibrate în ceea ce priveşte sprijinul acordat comunităţilor religioase româneşti din afara graniţelor ţării.

Aş dori să Vă mulţumesc în mod deosebit pentru implicarea şi sprijinul acordat Secretariatului de Stat pentru Culte în organizarea, în cadrul Preşedinţiei României la Consiliul Uniunii Europene în iunie anul acesta, a două conferinţe internaţionale, când, împreună am vorbit Europei despre latura pozitivă, integratoare şi consensuală a libertăţii religioase şi mai ales despre modelul românesc de parteneriat între stat şi culte, care trebuie apărat şi intensificat spre binele societăţii româneşti. Am vorbit şi despre faptul că într-o Europă care se confruntă cu un val crescând de agresiuni de tip extremist şi fundamentalist, România este un model de pace interconfesională şi de bune practici în privinţa dialogului inter-religios, ceea ce subliniază dinamismul organizaţiilor religioase şi faptul că acestea sunt capabile să-şi asume vocaţia spirituală şi morală într-o logică perfect democratică.

Adesea, noi, Secretariatul de Stat pentru Culte, suntem supraîncărcaţi cu probleme şi chestiuni birocratice. Încercăm să acţionăm conform exigenţelor legale şi administrative din ce în ce mai stricte şi mai multe, respectând principiile unei guvernări moderne.

În acest ritm, de cele mai multe ori nici nu mai avem timp să reflectăm asupra impactului muncii noastre în societate. De multe ori, nu găsim răgazul necesar pentru a respira într-un ritm diferit faţă de problemele de serviciu. În acest context, atuul nostru cel mai preţios este relaţia de încredere cu principalii noştri parteneri – cultele religioase, relaţie pe care, alături de colegii mei, m-am străduit în permanenţă să o cultivăm şi să o aprofundăm.

Într-o lume din ce în ce mai analfabetă din punct de vedere religios şi mai indiferentă faţă de libertatea religioasă, jucând rolul de mediator între cultele religioase şi instituţiile statului, Secretariatul de Stat pentru Culte se află adeseori într-o poziţie ingrată. Pe de o parte, avem datoria de a acţiona conform priorităţilor guvernării, pentru modernizarea administrativă şi pentru creşterea transparenţei instituţionale. Pe de altă parte, avem responsabilitatea de a afirma, în cadrul guvernării, importanţa punerii în valoare a rolului şi potenţialului cultelor religioase din România în construirea binelui comun.

Rare sunt momentele când avem şansa să simţim cu adevărat că această misiune, cred, importantă a Secretariatului de Stat pentru Culte, este înțeleasă şi apreciată.

De aceea, sprijinul Preafericirii Voastre este pentru noi un semnal foarte încurajator. Desigur, acest sprijin are o dimensiune instituţională, dar este ceva mai mult decât atât: are şi o dimensiune foarte umană.

Vă mulţumim aşadar pentru semnalele de încredere şi pentru toate eforturile Preafericirii Voastre, în aceşti 30 de ani de la dobândirea libertăţii, de reaşezare a relaţiei dintre Biserică şi stat pe făgaşul normalităţii, care este cel al cooperării. Aţi reuşit, atât ca Mitropolit, cât şi ca Patriarh, să afirmaţi importanţa acţiunii în spaţiul public a solidarităţilor religioase.

După aproape jumătate de secol de comunism, de tăcere impusă, Biserica s-a reafirmat în spaţiul public drept acea comunitate în care cetăţenii se regăsesc ca persoane umane responsabile faţă de aproapele, drept o comunitate care asumă acele exigenţe ale umanităţii pe care statul nu are cum să le îndeplinească.

Astăzi, Biserica Ortodoxă Română este o Biserică dinamică, vizibilă în faptele şi atitudinile sale. În numele credinţei, milioane de români sunt beneficiari ai dărniciei aproapelui, o dărnicie care nu se reduce la numărul de azile şi cantine gestionate de Biserică, ci se împlineşte în fiecare mână întinsă celuilalt în numele credinţei.

Preafericirea Voastră,

Timpul a trecut cu folos, iar șantierul Catedralei Naţionale a fost şi continuă să fie un adevărat model de responsabilitate faţă de utilizarea banului public şi un exemplu de bună practică pe care noi îl dăm cu fiecare ocazie şi altora în ceea ce priveşte justificarea fondurilor publice.

Astăzi, când, datorită energiei Preafericirii Voastre, Biserica Ortodoxă Română este aproape de a finaliza cel mai important proiect al ortodoxiei româneşti din

modernitate – construirea Catedralei Naţionale, suntem bucuroşi să fim noi cei care onorează promisiunea statului român de a contribui substanţial la edificarea acestei biserici aşteptate de români de mai bine de 140 de ani.

Preafericirea Voastră,

Vă felicit pentru activitatea pe care o depuneţi ca Întâistătător al Bisericii Ortodoxe Române, atât în ţara noastră, cât şi în afara graniţelor acesteia, pentru consecvenţa cu care cultivaţi responsabilitatea şi discernământul ca valori centrale ale spaţiului public al democraţiei.

La mulţi ani!

Victor Opaschi
Secretar de Stat

basilica.ro